

Keenan, Bernard Oswald

Private

09 F 12

K79072 9th Inf. Bde. Coy., Royal Canadian Army Service Corps

Verdronken op 3 juni 1945, 30 jaar oud.

Zoon van Patrick Joseph en Mary Agnes Keenan, Mission City, Brits Columbia, Canada.

Herinnerd met eer

Canadese Militaire Begraafplaats Holten

Voor altijd herdacht door de Commonwealth War Graves Commission.

Rond 1904 kwamen Thomas en Philomena Keenan met hun 5 kinderen vanuit Engeland aan in Canada. Volgens de gegevens van de volkstelling van 1906 woonden zij in dat jaar in de regio rond Regina, Saskatchewan.

Hun oudste zoon, Patrick, trouwde met Mary Agnes, een meisje uit de omgeving. Zij gingen wonen in de regio rond Admiral, Saskatchewan. Zij kregen 10 kinderen en woonden op diverse plaatsen: in Admiral, Maple Creek, Swift Current, Cabri en Portreeve.

Bernard Oswald was hun oudste zoon. Bert -zoals hij werd genoemd-was op 22 februari 1915 in Admiral geboren. Zijn eerste school was waarschijnlijk een van de vele schooltjes met slechts 1 lokaal, die over het prairielandschap verspreid lagen.

Toen hij 15 was ging Bert van school af, hij had toen 'grade 9' behaald. Hij ging aan het werk als boerenknecht, wat niet ongebruikelijk was in die jaren. Tussen 1931 en 1938 leerde hij vakkundig werken met een groot aantal zware machines die nodig waren om graan te zaaien en te oogsten.

Bert hield van teamsporten, 's winters speelde hij graag ijshockey, 's zomers basketbal.

In 1938 verhuisde zijn familie naar de stad: Mission City in de Fraser-vallei (Brits Columbia). Berts oma Philomena, weduwe geworden, woonde toen bij hen in.

Het was nog altijd de tijd van de Grote Depressie en ondanks de vele boerderijen was er moeilijk een baan te krijgen. Bert vond werk in de Harrison Shingle and Lumber Mill (een houtzagerij) als expediteur (bevrachter). In de jaren 1939 en 1940 stond Berts vader geregistreerd als timmerman, Bert als fabrieksarbeider en een andere zoon als dekknecht. De 13-koppige familie kon in haar eigen onderhoud voorzien en woonde in Mission City. Het ging ze goed, in die jaren.

Maar toen Canada, in navolging van Engeland, Duitsland de oorlog verklaarde (9 september 1939) veranderden de dingen snel.

Op 21 juni 1940 trad Bert in Vancouver in dienst van het Canadese leger (servicnr. #K79072). In 1942 volgde een andere broer zijn voorbeeld: hij voegde zich bij het Royal Westminster Regiment. De jongste zus trad in dienst van het Canadian Women's Army Corps.

In Berts legerdossier wordt vermeld dat hij zware trucks kon besturen en dus werd hij aangesteld als chauffeur. Hij werd in eerste instantie naar Victoria BC gestuurd, maar in januari 1941 werd hij overgeplaatst naar het nieuwe trainingscentrum in Nova Scotia. Voordat hij daarheen vertrok, bezocht hij nog zijn familie. Later dat jaar zou zijn moeder Mary Agnes Keenan sterven (op 30 oktober 1941, 48 jaar oud).

In zijn legerdossier -nauwkeurig bijgehouden door het leger, staan per maand Berts taken genoteerd. Het laat zijn trainingsprogramma zien en geeft een overzicht van de cursussen mechanisch onderhoud van voertuigen, die hij volgde.

Camp Debert, in Nova Scotia, was de laatste verzamelplaats vóór inschepping naar het UK. Bert verliet Halifax en kwam op 30 juli 1941 aan in Schotland. Van daaruit werd hij overgeplaatst naar het zuiden van Engeland. Hij leerde links rijden en werd ingezet als ambulancechauffeur. Gewonden werden snel naar hulpposten of ziekenhuizen gebracht. De ambulance zag eruit als een omgebouwde legertruck.

Groot Brittannië werd constant gebombardeerd. Steden, havens en vliegvelden werden aangevallen. Voortdurend werden gewonde militairen naar huis gestuurd of naar medische voorzieningen gebracht. Transport was daarbij essentieel en Bert vervulde zijn plicht vanaf het moment van aankomst tot juli 1944. Op 22 februari 1943 kreeg hij hiervoor een medaille.

Na de geallieerde landing in Frankrijk (D-day, 6 juni 1944) was er daar meer ondersteunend personeel nodig, en er was een grote vraag naar ambulancechauffeurs. Op 12 juli 1944 kwam Bert in Frankrijk aan en ging onmiddellijk aan het werk. De geallieerden bevrijdden de door de Duitsers bezette gebieden, hun medisch personeel volgde de opmars op de voet en hielp de gewonden, zowel militairen als burgers.

Sommige delen van Nederland werden al in de herfst en winter van 1944 bevrijd, later volgde de rest van Nederland. 5 Mei 1945 wordt als de algehele Bevrijdingsdag gezien.

Eind mei was Bert in de omgeving van Utrecht. Hij kreeg 9 dagen verlof, het is aannemelijk dat hij die dagen in Utrecht doorbracht. Op 3 juni was hij onderweg naar die stad, toen hij een lift kreeg van een vriend die op zijn motor ook op weg naar Utrecht was. In het latere proces verbaal van de gebeurtenissen staat dat ze rond 19.30 uur over een brug reden, toen er opeens een fietser voor de motor opdook. De bestuurder van de motor probeerde de fietser nog te ontwijken, maar hierbij verloor hij de controle over het stuur. De motor sloeg tegen de brugleuning en de twee mannen werden het kanaal in geslingerd. Mensen snelden te hulp, en twee plaatselijke artsen waren ook snel ter plekke. De bestuurder overleefde het ongeluk, maar Bert helaas niet. Er werd een onderzoek ingesteld, en er werd geconcludeerd dat er sprake van een ongeluk was geweest.

Berts familie in Mission BC ontving een telegram van het leger, waarin Berts dood werd vermeld. Ook ontving de familie brieven met condoleances, en de persoonlijke bezittingen van Bert. Op 25 juni 1946 kreeg de familie bericht dat hun zoon/broer was herbegraven op de Canadese Militaire Begraafplaats in Holten, waar hij ligt in plot IX, rij F, graf 12. Zijn graf zal voor altijd onderhouden worden.

Bert was niet getrouwd, had geen kinderen, maar wel veel neven en nichten. Zij herdenken hem en dragen zijn familienaam.

Aan Bernard Oswald Keenan werden de volgende medailles toegekend, zijn familie kreeg ze toegestuurd: de 1939-45 Star; de France-Germany Star; de Defence Medal, de War Medal en de CVSM with Clasp.

De originele Engelstalige biografie is opgesteld door: Marlene Dance

Vertaling Yvonne Lammers